د حضرت زکرياه نبی کِتاب ـ ماخذ انبياء

مالِک خُدائ ته د راواپس کېدو آواز

١ ١ د فارس بادشاه داريوس د بادشاهۍ د دوېم کال په
اتمه مياشت، د مالِک خُدائ کلام په زکرياه پېغمبر، د برکياه
په زوئ چې د عدو زوئ وو نازل شو، ٢ ”ستاسو پلار نيکهٔ
ته مالِک خُدائ ډېر غصه وو. ٣ نو په دې وجه خلقو ته
ووايه چې، مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی چې ما ته
راواپس شئ، او زهٔ به تاسو ته راواپس شم، مالِک خُدائ ربُ
الافواج فرمائی. ٤ د خپل پلار نيکهٔ په شان مهٔ جوړېږئ،
چا ته به چې پخوانو پېغمبرانو فرمائيل چې، ”مالِک خُدائ دا
فرمائی چې، د خپلې بدعملۍ نه او د خپل بدعمله کارونو نه
واوړئ.“ خو هغوئ به ما ته غوږ نهٔ نيولو او نهٔ به يې توجو
راکوله، مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی. ٥ خو ستاسو
پلار نيکهٔ اوس چرته دی؟ ولې هغوئ او پېغمبران به تر ابده
ژوندی وی څهٔ؟ ٦ خو هر څهٔ چې ما د خپلو خِدمتګارانو
پېغمبرانو په وسيله ستاسو پلار نيکهٔ ته وفرمائيل، هم هغه
شان وشُو لکه څنګه چې ما حکم ورکړے وو. نو بيا هغوئ
توبه وويسته او وې وئيل، مالِک خُدائ ربُ الافواج مونږ سره
هغه څهٔ وکړل د کوم چې زمونږ طريقې او عملونه حقدار وُو،
هغهٔ مونږ سره هغه څهٔ وکړل د څهٔ کولو چې هغهٔ اراده کړې
وه.“

د آسونو په حقله د پیغمبر رویا

٧ د داریوس د بادشاهۍ په دویم کال، د یوولسمې میاشتې
په څلیریشتمه ورځ چې د شیباط میاشت وه، د مالِک خُدائ
کلام زکریاه د برکیاه په زوئ چې د عدو زوئ وو نازل شو،
٨ په شپه کښې ما یوه رویا ولیده، او هلته زما په وړاندې
یو سړے په سُور آس سور وو. هغه آس د سر درو ونو په
مینځ کښې په یو تنګه وادۍ کښې ولاړ وو. د هغهٔ نه شاته
سرۀ، نسوارې او سپین آسونه وُو. ٩ ما تپوس وکړو، ”دا
څۀ دی، زما مالِکه؟“ هغه فرښتې چې ما سره يې خبرې کولې
جواب راکړو، ”زۀ به تا ته وښایم چې دا څۀ دی.“ ١٠ بیا
هغه سړے چې د سر درو ونو مینځ کښې ولاړ وو هغهٔ جواب
راکړو، ”دا هغه څوک دے چې مالِک خُدائ رالیږلے دے
چې په دُنیا کښې ګشت وکړی.“ ١١ او هغوئ د مالِک
خُدائ فرښتې ته خبر ورکړو، څوک چې د سر درو ونو په
مینځ کښې ولاړه وه، ”مونږ په ټوله دُنیا کښې ګشت وکړو او
پته راته ولګېده چې ټوله دُنیا په آرام او امن کښې ده.“ ١٢
بیا د مالِک خُدائ فرښتې وفرمائیل، ”مالِکه خُدایه، ربُ
الافواجه، تهٔ به ترڅو پورې په یروشلم او د یهوداه په علاقو
رحم نهٔ کوې، چا ته چې تهٔ د اویا کالو نه غصه يې؟“ ١٣ نو
مالِک خُدائ په رحم او نرم لفظونو هغه فرښتې سره خبرې
وکړې چا چې ما سره خبرې کولې. ١٤ بیا هغه فرښتې چا
چې ما سره خبرې کولې راته يې وفرمائیل، ”د دې کلام
اعلان وکړه چې مالِک خُدائ ربُ الافواج دا فرمائی، زهٔ په
یروشلم او صیون ډېر زیات غیرت کوم. ١٥ خو زهٔ هغه
نورو قومونو ته ډېر غصه یم چې په امن او سکون کښې ژوند

کوی. زۀ خپلو خلقو ته لږ غصه وم، خو دې قومونو هغوئ ته
زما د ارادې نه زيات نقصان ورکړو. ۱۶ په دې وجه، مالِک
خُدائ دا فرمائی، زۀ به يروشلم ته واپس رحم سره راشم، او
هلته به زما کور بيا آباد شی. او د ناپ تول تارونه به په
يروشلم راښکلے شی، دا مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی.
۱۷ نو دا هم ووايه، مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی چې،
زما ښارونه به بيا د برکت نه ډک شی، او مالِک خُدائ به بيا
صيون له تسلی ورکړی او يروشلم به لکه د خپل ښار دوباره
غوره کړی.“

څلور ښکرونه او څلور لوهاران

۱۸ بيا ما بره وکتل، او هلته زما په وړاندې څلور ښکرونه
وُو. ۱۹ ما تپوس وکړو، د هغه فرښتې نه چې ما سره يې
خبرې کولې، ”دا څۀ دی؟“ هغې جواب راکړو، ”دا هغه
ښکرونه دی چې يهوداه، اِسرائيل او يروشلم يې خوارۀ وارۀ
کړی دی.“ ۲۰ بيا مالِک خُدائ ما ته څلور لوهاران وښودل.
۲۱ ما ترې نه تپوس وکړو چې، ”دا څلور کسان د څۀ دپاره
راروان دی؟“ نو فرښتې جواب راکړو، ”دا څلور ښکرونه هغه
قومونه دی چې يهوداه يې عاجز او تس نس کړو. نو اوس دا
لوهاران راغلی دی چې دا قومونه ويروی او راښکته يې کړی
او د هغوئ کبر ختم کړی.“

سړے د ناپ فيتې سره

۲ ۱ بيا ما بره وکتل، او هلته زما په وړاندې د ناپ تول
فيته په لاس يو سړے ولاړ وو. ۲ نو ما ترې نه تپوس وکړو

چې، ”تهٔ چرته روان يې؟“ هغهٔ راته په جواب کښې وفرمائيل،
”د يروشلم ناپ کولو له، چې دا معلوم کړم چې هغه څومره
پلن او څومره اوږد دے.“ ۳ نو څهٔ وخت چې کومې
فرښتې ما سره خبرې کولې هغه مخکښې لاړه نو په دې وخت
کښې يوه بله فرښته د هغې سره مِلاويدو دپاره راغله، ۴ او
هغې ته يې وفرمائيل، ”په منډه لاړ شه، هغه ځوان سړى ته
ووايه چې يروشلم به د ديوالونو نه بغير ښار وى ځکه چې دې
کښې به انسانان او ځناور په ډېر لوئ تعداد وى. ۵ او زهٔ
به په خپله د دې نه ګېرچاپېره د اور ديوال يم، مالِک خُدائ
فرمائى، او زهٔ به په خپله د دې ښار په مينځ کښې جلال يم.“

جلاوطن خلق خپل کور ته واپس رابلل

۶”راشئ، راشئ. د شمالى مُلک د جلاوطنۍ نه راوتښتئ،“
مالِک خُدائ فرمائى، ”ځکه ما تاسو په ټوله دُنيا کښې څلور
واړو طرفونو ته خوارهٔ کړئ،“ مالِک خُدائ فرمائى. ۷
”اے د صيون خلقو راوتښتئ، څوک چې په بابل کښې
جلاوطن شوى يئ.“ ۸ نو مالِک خُدائ ربُ الافواج داسې
فرمائى، ”زهٔ هغه جلالى خُدائ هغه قومونو ته راولېږلم، چا
چې تهٔ لوټ کړے يې، ځکه چې هر څوک چې تا سره ولګى
نو هغه د خپلې سترګې ګاتى سره لګى. ۹ په يقين سره به
زهٔ خپل لاس د هغوئ خلاف راوچت کړم نو د هغوئ غلامان
به هغوئ لوټ کړى. بيا به تاسو په دې پوهه شئ چې زهٔ
مالِک خُدائ ربُ الافواج راليږلے يم. ۱۰ چغې ووهه او
خوشحالى وکړه، اے صيون لورې. ځکه چې زهٔ راروان يم،
او زهٔ به ستاسو په مينځ کښې اوسېږم،“ مالِک خُدائ فرمائى.
۱۱ ”په هغه ورځ به ډېر قومونه د مالِک خُدائ سره يوځائ

شی او هغوئ به زما خلق شی. زۀ به ستاسو په مينځ کښې
اوسيږم او تاسو به په دې پوهه شئ چې مالِک خُدائ ربُ
الافواج زۀ تاسو ته رالېږلے يم. ۱۲ مالِک خُدائ به په
مقدسه زمکه کښې يهوداه لکه د خپلې حصې ميراث حاصل
کړی او يروشلم به بيا لکه د خپل ښار غوره کړی. ۱۳ اے
ټولو انسانانو د مالِک خُدائ په وړاندې خاموش ودرېږئ،
ځکه چې هغه په خپله د خپل مقدس ځائ نه راوچت شوے
دے."

د مشر اِمام رويا

۳ ۱ بيا هغۀ ما ته يشوَع مشر اِمام وښودلو چې د مالِک
خُدائ د فرښتې په وړاندې ولاړ وو، او اِلزام لګوونکے يعنې
شيطان د هغۀ په ښی طرف ولاړ وو چې په هغۀ اِلزام ولګوی.
۲ مالِک خُدائ شيطان ته وفرمائيل، "مالِک خُدائ تا رټی،
شيطانه. هغه مالِک خُدائ، چا چې يروشلم غوره کړے دے،
هغه تا رټی. آيا دا سړے هغه سوزېدونکې لرګی په شان نۀ
دے چې د اور نه راښکلے شوے وی؟" ۳ اوس يشوَع په
ګنده جامو کښې د فرښتې په مخکښې ولاړ وو. ۴ فرښتې
هغوئ ته وفرمائيل څوک چې د هغۀ د وړاندې ولاړ وُو، "د دۀ
نه ګنده جامې وباسئ." بيا هغې يشوَع ته وفرمائيل، "وګوره،
ما ستا ګناهونه لرې کړل، او زۀ به تا ته ښائسته جامې
درواغوندم." ۵ بيا ما ووئيل، "هغوئ دې د هغۀ په سر
باندې يو پاک پټکے کېږدی،" او هغوئ ورته پاک پټکے په
سر کېښودو او ښکلې نوې جامې يې ورواغوستلې کله چې لا
د مالِک خُدائ فرښته د هغۀ سره هلته ولاړه وه. ۶ د مالِک

خُدائ فرښتې يشوَع له په کلکه وفرمائيل، ٧ ”دا هغه څۀ
دى چې مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائى، کۀ تۀ زما په لار
روان يې او زما قانون منې، نو تۀ به زما د کور حکمرانى
کوې او زما د دربار اختيار به درسره وى، او زۀ به تا له د
دوئ په مينځ کښې ځائ درکړم څوک چې دلته ولاړ دى. ٨
واوره، اے مشر اِمامه يشوَع او نور اِمامان چې ستا په
وړاندې ناست دى، تاسو د راتلونکى ښۀ وخت نښه يئ، زۀ به
خپل خِدمت کوونکے راولم چې څانګه بللے شى. ٩
وګورئ، هغه قيمتى کاڼے چې ما د يشوَع په وړاندې ايښے
دے. د هغه کاڼى اووۀ مخونه دى، او زۀ به په دې نقش
وليکم، مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائى، او زۀ به د دې مُلک
ګناهونه په يوه ورځ کښې ختم کړم. ١٠ په هغه ورځ به تاسو
هر يو کس خپل ګاونډى راوغواړئ چې خپل د انګورو او
اينځر د ونې لاندې کښېنئ، مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائى.“

د سرو زرو ډيوټ او د زيتون د ونې رويا

٤ ١ بيا کومې فرښتې چې ما سره خبرې کولې ما له بيا
راغله او زۀ يې بېدار کړم، لکه څنګه چې يو سړے د خوب نه
راپاڅوى. ٢ ”اوس تا ته څۀ ښکارى؟“ هغې ما نه تپوس
وکړو. ما جواب ورکړو، ”زۀ د سرو زرو يو ډيوټ ګورم چې
په سر يې د تېلو يوه کاسه ده. او د کاسې نه ګېرچاپېره اووۀ
ډيوې دى، او د هرې يوې د باتو سره اووۀ د تېلو فوارې دى.
٣ هم دې سره خوا ته دوه د زيتُونو ونې دى، يو د جام ښى
طرف ته او بل ګس طرف ته ده.“ ٤ ما د فرښتې نه تپوس
وکړو چا چې ما سره خبرې کولې، ”دا څۀ دى، زما مالِکه؟“

۵ هغې ما ته جواب راکړو، ”آیا تا ته پته نشته چې دا څۀ
دی؟“ ”نه، زما مالِکه،“ ما جواب ورکړو. ۶ نو هغه فرښتې
ما ته وفرمائيل، ”دا زرُبابل ته د مالِک خُدائ کلام دے، نۀ په
طاقت او نۀ په قدرت، خو زما په روح باندې، مالِک خُدائ
ربُ الافواج فرمائی. ۷ هيڅ څيز هم نه، تر دې چې د زرُبابل
په لار کښې غټ غرونه هم نۀ شی ودرېدلے، دا به د هغۀ په
وړاندې هوار کړے شی. او کله چې زرُبابل د خُدائ د کور
آخری کاڼے په خپل ځائ کښې ږدی، خلق به چغې ووهی،
خُدائ دې برکت ورکړی. خُدائ دې برکت ورکړی.“ ۸ بيا
د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۹ ”د زرُبابل لاسونو د
خُدائ د کور بنياد کېښودو، هم د دۀ لاسونه به يې مکمل
کړی. بيا به تاسو ته پته ولګی چې مالِک خُدائ ربُ الافواج
زۀ تاسو ته رالېږلے يم. ۱۰ وړو شروعاتو ته په سپکه سترګه
مۀ ګورئ، ځکه چې هغه د کار په شروع کېدو سره چې د
زرُبابل په لاس کښې سال وګوری خوشحالېږی. دا اووۀ
ډيوې د مالِک خُدائ د سترګو نمائندګی کوی، چې د هغوئ
په ذريعه د ټولې دُنيا لټون کوی.“ ۱۱ بيا ما د فرښتې نه
تپوس وکړو، ”دا د زيتُونو دوه ونې څۀ دی چې د ډيوټ ښې
او ګس طرف ته دی؟“ ۱۲ او بيا ما هغې نه تپوس وکړو، ”دا
دوه د زيتُونو څانګې چې د سرو زرو دوه نلکو په خوا کښې
دی چې ترې تيل بهيږی دا څۀ دی؟“ ۱۳ هغې جواب راکړو،
”آيا تا ته پته نشته چې دا څۀ دی؟“ ”نه، مالِکه،“ ما ورته
ووئيل. ۱۴ نو هغې وفرمائيل، ”دا دوه غوره شوی سړی دی
چې د ټولې دُنيا د مالِک خِدمت وکړی.“

د الوتونکی طومار رويا

۵ ① ما بيا وکتل، هلته په هوا کښې زما په وړاندې يو
کولاو شوے طومار وو. ② نو فرښتې زما نه تپوس وکړو
چې، "تا ته څۀ ښکارى؟" ما جواب ورکړو چې، "ما ته په هوا
کښې يو کولاو طومار ښکارى چې لس ګزه اوږد او پينځۀ
ګزه پلن دے." ③ او هغې ما ته وفرمائيل، "دا هغه لعنت
دے چې په ټوله دُنيا کښې به راشى، ځکه څۀ چې د دۀ په يو
اړخ کښې ليکلے شوى دى د هغې په مطابق، هر يو غل به
وشړلے شى، او څۀ چې د دې په بل اړخ ليکلے شوى دى د
هغې په مطابق، هر څوک چې د دروغو قسمونه خورى هغوئ
به لرې کړے شى. ④ مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائى، زۀ
به دا لعنت بهر ولېږم، او دا به د غل کور ته او د هغه چا کور
ته ورننوځى څوک چې زما په نوم د دروغو قسمونه خورى.
دا به په هغه کور کښې پاتې شى او دا به د دې لرګى او کاڼى
دواړه په پوره توګه تباه کړى."

په ټوکرى کښې د ښځې په حقله رويا

⑤ بيا هغه فرښته چې ما سره يې خبرې کولې ما ته نزدې
راغله او ما ته يې وفرمائيل، "بره وګوره او هغه څۀ چې
ښکارى دا څۀ دى." ⑥ ما ترې تپوس وکړو چې، "دا څۀ
دى؟" هغې جواب راکړو، "دا د پيمانې ټوکرى ده." او هغې دا
وفرمائيل چې، "چې د ټول مُلک د خلقو د بې اِنصافئ نه ډکه
ده." ⑦ بيا د سيکې دروند سر د ټوکرى نه اوچت کړے
شو، او په ټوکرى کښې يوه ښځه ناسته وه. ⑧ فرښتې
وفرمائيل، "د دې ښځې نامه بدعملى ده،" او هغې هغه په

ټوکرۍ کښې بيا ورديکه کړه او د سيکې دروند سر يې پرې
کېښودو. ۹ بيا ما بره وکتل، او زما په وړاندې دوه ښځې
وې، چې وزرې يې په هوا کښې وې. د هغوئ وزرې لکه د
زانې د وزرې په شان وې، او هغوئ دا ټوکرۍ د زمکې نه
آسمان ته وخېژوله. ۱۰ ”هغوئ دا ټوکرۍ چرته وړى؟“ ما د
هغه فرښتې نه چې ما سره يې خبرې کولې تپوس وکړو. ۱۱
هغې جواب راکړو چې، ”د بابل مُلک ته چې د هغې دپاره
هلته يو کور تيار کړى. کله چې هغه تيار شى، نو هلته به
ټوکرۍ په خپل ځائ کېښودے شى.“

څلور جنګى ګاډى

6 ۱ ما بيا بره وکتل، او هلته زما په وړاندې څلور جنګى
ګاډى د پيتلو د دوو غرونو د مېنځ نه راروانې وې. ۲
وړومبۍ ګاډى کښې سرۀ آسونه، دويمه کښې تور آسونه وُو،
۳ دريمه کښې سپين آسونه او څلورمه کښې برَګ آسونه
وُو، ټول ډېر مضبوط وُو. ۴ ما د هغه فرښتې نه تپوس
وکړو چا چې ما سره خبرې کولې، ”دا څۀ دى زما مالِکه؟“
۵ فرښتې راله جواب راکړو، ”دا د آسمان څلور روحونه
دى، دا د ټولې دُنيا د مالِک خُدائ د حضور نه بهر راوتل.
۶ هغه ګاډى چې تور آسونه يې دى د شمال مُلک طرف ته،
د سپينو آسونو والا د مغرب طرف ته، او د برَګو آسونو والا د
جنوب طرف ته روانه دۀ.“ ۷ کله چې هغه طاقتور آسونه
بهر ووتل، نو هغوئ د دُنيا د ګشت لګولو دپاره بې‌صبره وُو.
او هغې وفرمائيل، ”لاړ شئ او په دُنيا کښې ګشت ولګوئ.“ نو
هغوئ د دُنيا د ګشت لګولو دپاره لاړل. ۸ بيا هغې ما ته
آواز وکړو چې، ”ګوره، کوم آسونه چې د شمال طرف ته

روان دی هغوئ زما غصه په شمال مُلک کښې سړه کړه.“

د يشوَع دپاره تاج

۹ بيا د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ۱۰ ”د جلاوطن
کړے شوی خلدی، طوبياه او يدعياه نه سپين زر او سرۀ زر
واخله، څوک چې د بابل نه راغلی دی. هم په هغه ورځ د
يوسياه د صفنياه د زوئ کور ته لاړ شه. ۱۱ د هغوئ د
سپينو زرو او سرو زرو تحفه واخله او تاج ترې جوړ کړه، او
دا د مشر اِمام د يهوصدق د زوئ يشوَع په سر کړه. ۱۲ هغۀ
ته ووايه چې، مالِک خُدائ ربُ الافواج دا فرمائی، ”دا هغه
سړے دے د چا نوم چې څانګه ده، او دے به د خپل ځان نه
څانګې خورې کړی او د مالِک خُدائ کور به جوړ کړی. ۱۳
دا هغه څوک دے چې د مالِک خُدائ کور به جوړ کړی او دۀ
ته به د بادشاهئ جامې ورواغوستے شی او په تخت به
کښينی او بادشاهی به کوی. او په خوا کښې به اِمام د دۀ
تخت سره ولاړ وی. او د دواړو په مينځ کښې به جوړ توړ
وی.“ ۱۴ د خلدی، طوبياه، يدعياه او حين د صفنياه زوئ
ته به تاج د مالِک خُدائ په کور کښې د يادګار په توګه
ورکړے شی. ۱۵ هغه څوک چې لرې دی هغوئ به راشی او
د مالِک خُدائ د کور په جوړولو کښې به مدد وکړی. او
تاسو ته به پته ولګی چې مالِک خُدائ ربُ الافواج زۀ تاسو ته
رالیږلے يم. دا به وشی خو چې تاسو د مالِک خُدائ د خپل
خُدائ پاک پوره تابعداری وکړئ.“

اِنصاف او رحم، روژه نه

٧ ١ د داريوس د سلطنت په څلورم کال، د مالِک خُدائ
کلام په زکرياه نازل شو د نهمې مياشتې په څلورمه ورځ د
کِسليو په مياشت کښې. ٢ د بيت‌ايل خلقو شراضر او
رجم‌مِلک سره د خپلو سړو وليږل، چې مالِک خُدائ ته زارى
وکړى ٣ چې د مالِک خُدائ ربُ الافواج د کور د اِمامانو
او پېغمبرانو نه تپوس وکړى چې، ”آيا مونږ ماتم وکړُو او
روژه ونيسو په پينځمه مياشت کښې، لکه څنګه چې مونږ دا
د ډېرو کالونو نه کوُو؟“ ٤ بيا د مالِک خُدائ ربُ الافواج
کلام په ما نازل شو، ٥ ”د دې مُلک د ټولو خلقو نه او
اِمامانو نه پوښتنه وکړه، کله چې تاسو روژه نيوله او ماتم مو
په پينځمه او اوومه مياشت کښې د تېرو اويا کالو راسې
کولو، آيا دا روژې په حقيقت تاسو زما دپاره نيولې؟ ٦ او
کله چې تاسو خوراک څښاک کولو، آيا دا تاسو د ځان دپاره
نۀ کولو؟ ٧ آيا دا هغه کلام نۀ دے چې ما مالِک خُدائ
فرمائيلى وُو د وړومبيو پېغمبرانو په ذريعه کله چې په يروشلم
او د دې نه ګېرچاپېره کلو کښې سکون او برکت وو، او نجب
او د مغربى غرونو لمنې ښۀ آبادې وې؟“

د نافرمانۍ په وجه جلاوطنى

٨ او د مالِک خُدائ ربُ الافواج کلام بيا په زکرياه نازل
شو، ٩ ”دا مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائى، په رښتيا سره
اِنصاف کوئ، يو بل سره رحم او مينه کوئ. ١٠ په کونډو،
يتيمانو، په پردو او غريبانانو ظلم زياتے مۀ کوئ. په خپلو
زړونو کښې يو بل ته شيطانى سوچونه مۀ کوئ. ١١ خو

هغوئ په دې غور کولو نه اِنکار وکړو، او په سرکشئ سره يې
ورته شا کړه او خپل غوږونه يې بند کړل. ۱۲ هغوئ خپل
زړونه لکه د هيرې سخت کاڼى په شان سخت کړل او هغوئ
هغه حکمونو يا تعليماتو ته توجو نۀ ورکوله چې مالِک خُدائ
ربُ الافواج د خپل روح نه د پخوانو پېغمبرانو په ذريعه
رالېږلى وُو، نو په دې وجه مالِک خُدائ ربُ الافواج سخت په
قهر شو. ۱۳ کله چې ما ورته آواز وکړو، نو هغوئ نۀ
اورېدلو، او نو اوس کله چې هغوئ آواز وکړى، نو زۀ به يې
نۀ اورم، مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائى. ۱۴ ما هغوئ د
طوفان په ذريعه په لرى قومونو کښې خوارۀ وارۀ کړل، چرته
چې هغوئ لکه د پردو په شان اوسېدل. د هغوئ مُلک وران
ويجاړ پروت وُو او د هغوئ نه پس ورته څوک نۀ شو راتلے.
نو دغه شان د هغوئ خپل ښکلے مُلک په صحرا بدل شو.“

د مالِک خُدائ يروشلم ته د برکت وعدې

۸ ۱ بيا د مالِک خُدائ ربُ الافواج کلام په ما نازل شو،
۲ مالِک خُدائ ربُ الافواج دا فرمائى چې، ”زۀ په يروشلم
ډېر زيات غيرت کوم، زۀ د هغې دپاره سوزېږم.“ ۳ مالِک
خُدائ دا فرمائى چې، ”زۀ به صيون ته راواپس شم او په
يروشلم کښې به اوسېږم. بيا به يروشلم وفادار ښار بللے
شى، او د مالِک خُدائ ربُ الافواج غر به مقدس غر بللے
شى.“ ۴ مالِک خُدائ ربُ الافواج دا فرمائى، ”يو ځل بيا به
زاړۀ سړى او ښځې د يروشلم په کوڅو کښې کښېنى، هر يو
سره به د بوډاتوب په وجه په لاس کښې کونتئ وى. ۵ د
ښار کوڅې به د هلکانو او جينکو نه ډکې وى او په کښې به

لوېږي کوی.“ ۶ مالِک خُدائ رب الافواج دا فرمائی،
”کېدے شی چې د هغه وخت پاتې شوی خلقو ته دا ناممکنه
ښکاری، خو آیا دا به ما ته هم ناممکنه ښکاری؟“ مالِک
خُدائ رب الافواج فرمائی. ۷ مالِک خُدائ رب الافواج دا
فرمائی، ”زۀ به خپل خلق د مشرق او مغرب د مُلکونو نه بچ
کړم. ۸ زۀ به هغوئ واپس راولم چې په یروشلم کښې
اوسيږی، هغوئ به زما خلق وی، او زۀ به په ايمانداری او
صداقت د هغوئ خُدائ پاک يم.“ ۹ مالِک خُدائ رب
الافواج دا فرمائی چې، ”تاسو څوک چې دا کلام اوس اورئ
چې نبيانو فرمائيلے دے څوک چې هلته ؤو کله چې د مالِک
خُدائ رب الافواج د کور بنیاد کېښودے شو، خپل لاسونه
مضبوط کړئ چې د خُدائ پاک کور جوړ شی. ۱۰ د هغه
وخت نه مخکښې د انسان او څناور چا دپاره هم د مزدورۍ
پېسې نۀ وې. هيڅ څوک هم خپل کاروبار ته د خپلو دشمنانو
په وجه په حفاظت سره نۀ شو تلے، ځکه چې ما هر سړے د
خپل ګاونډی دشمن کړے وو. ۱۱ خو زۀ به اوس د دې
خلقو پاتې شوو سره داسې معامله ونۀ کړم لکه چې ما
مخکښې کړې وه،“ مالِک خُدائ رب الافواج فرمائی. ۱۲
”تخم به په خير سره کَرلے کيږی، د انګورو بوټی به ښۀ مېوه
کوی، زمکه به خپل فصلونه کوی، او آسمانونه به پرخه
ورَوی. زۀ به دا هر څۀ د ميراث په توګه د دې خلقو ژوندی
پاتې شوو ته ورکړم. ۱۳ څنګه چې تۀ د قومونو دپاره د
لعنت نښه وې، اے يهوداه او اِسرائيله، نو داسې به زۀ تا بچ
کړم، او تۀ به د برکت سبب وګرځې. مۀ يرېږه، او تکړه شه.“
۱۴ مالِک خُدائ رب الافواج دا فرمائی، ”څنګه چې ما په
تاسو باندې د آفت راوستلو پخه فيصله وکړه او هيڅ رحم مې

ونهٔ کړو کله چې ستاسو پلار نيکهٔ زهٔ غصه کړم،“ مالِک
خُدائ ربُ الافواج فرمائی، ۱۵ ”نو اوس ما پخه اراده کړې
ده چې يروشلم او يهوداه ته به برکت ورکړم. يرېږه مهٔ. ۱۶
دا هغه کارونه دی چې تاسو به يې کوئ، يو بل ته رښتيا خبره
کوئ. او په خپل عدالت کښې د اِنصاف نه کار اخلئ، نو دا
به امن راولی. ۱۷ د خپل ګاونډی خلاف خرابې منصوبې مهٔ
جوړَوئ، او د دروغو قسمونو خوړلو سره مينه مهٔ کوئ. زهٔ
د دې ټولو څيزونو نه نفرت کوم،“ مالِک خُدائ فرمائی. ۱۸
بيا د مالِک خُدائ ربُ الافواج کلام په ما نازل شو. ۱۹ دا
هغه څهٔ دی چې مالِک خُدائ ربُ الافواج يې فرمائی، ”د
يهوداه دپاره د څلورمې، پينځمې، اوومې او لسمې مياشت
روژې نيول به د خوشحالئ موقعې او د خوشحالئ اخترونه
وی. په دې وجه رښتيا او امن سره مينه ساتئ.“ ۲۰ دا هغه
څهٔ دی چې مالِک خُدائ ربُ الافواج يې فرمائی، هغه وخت
را روان دے چې ”ډېر خلق او د ډېرو ښارونو اوسېدونکی به
يروشلم ته راشی، ۲۱ او د يو ښار خلق به بل ته ځی او وائی
به، راځئ چې په شريکه د مالِک خُدائ نه سوال وکړُو او د
مالِک خُدائ ربُ الافواج لټون وکړُو. زهٔ په خپله هم ورځمه.
۲۲ او ډېر خلق او طاقتور قومونه به يروشلم ته راشی چې د
مالِک خُدائ ربُ الافواج لټون وکړی او د هغهٔ نه برکت
وغواړی.“ ۲۳ دا هغه څهٔ دی چې مالِک خُدائ ربُ الافواج
يې فرمائی، ”په هغه ورځو کښې به لس سړی د ټولو ژبو او
قومونو نه هر يو د يو يهودی د چُوغې لمنه کلکه ونيسی او
وائی به، مونږ پرېږده چې تا سره لاړ شُو، ځکه چې مونږ
اورېدلی دی چې مالِک خُدائ ستا مل دے.“

د بنی اِسرائیلو د دشمنانو عدالت

۹ ۱ د مالِک خُدائ پېغام د حدرک د مُلک خلاف دے او
دا به په دمشق نازل شی، ځکه چې د خلقو او د بنی اِسرائیلو
د ټولو قبیلو سترګې مالِک خُدائ ته دی. ۲ او حمات ته
هم چې د دې سره يې سرحدونه دی، او په صور او صيدا هم
اګر کۀ هغوئ ډېر ماهران دی. ۳ د صور خلقو ځان دپاره
پخه قلعه جوړه کړه، او هغې سپين زر لکه د خاورې ډيری،
او سرۀ زر يې لکه د کوځو د ګندونو په شان راغونډ کړل.
۴ خو مالِک خُدائ به د دې ملکيت قبضه کړی. او د دې
ټول قدرت به په سمندر کښې تباه کړی، او دا به په اور
وسوزولے شی. ۵ د اسقلون ښار به دا وګوری او ويه
يريږی. غزه به د يرې نه په لړزان شی. او عقرون به هم، ځکه
چې د هغې اُميد به ختم شی. د غزه بادشاه به مړ شی او
اسقلون به شاړ شی. ۶ پردی خلق به اشدود قبضه کړی،
او زۀ به د فلستيانو غرور ختم کړم. ۷ زۀ به د هغوئ د
خُلو نه د وينو ډکه غوښه راکاږم، او د هغوئ د غاښونو نه به
حرامه قربانی راوياسم. او ژوندی پاتې شوی فلستيان به
زمونږ د مالِک خُدائ عبادت وکړی او د يهوداه د يوې قبيلې
په شان به شی. د عقرون فلستيان به زما خلقو سره يوځائ
شی، لکه څنګه چې يبوسی يو ځلی يوځائ شوی وُو.
۸ نو زۀ به د حمله کوونکی لښکر خلاف د خپل کور
حِفاظت کوم. زما په خلقو به بيا هيڅکله ظالمان راونۀ
خېژی، ځکه چې زۀ اوس په خپله د دې حفاظت کوم.

د صيون د بادشاه راتلل

۹ ډېره خوشحالى وکړه، اے صيون لورې. د خوشحالۍ نه
چغې ووهه، د يروشلم لورې. وګورئ، ستاسو بادشاه تاسو ته
راروان دے، هغه صادق او خلاصونکے دے، هغه حليم او
په خرۀ سور دے، په کوچانى يعنې په کوچى باندې. ۱۰ زۀ
به د اِفرائيم نه جنګى ګاډۍ بوځم او جنګى آسونه به د يروشلم
نه بوځم، او جنګى ليندې به ماتې کړے شى. هغه به قومونو
ته د امن اعلان وکړى. د هغۀ بادشاهى به د يو سمندر نه بل
سمندر پورې لويه شى او د فرات سيند نه به تر د دُنيا آخرى
حدودو پورې وى. ۱۱ اے زما قومه، ما تاسو سره لوظ
وکړو او د هغې تصديق د قربانۍ وينې سره وشو، د دې دپاره
چې زۀ به ستاسو قېديان د اوچ کندو نه آزاد کړم. ۱۲ خپلې
قلعې ته په اُميد سره واپس راشئ، اے قېديانو، زۀ هم اوس
اعلان کوم چې تاسو به زۀ يو په دوه بيا آباد کړم. ۱۳ زۀ به
يهوداه داسې راکاږم لکه څنګه چې زۀ خپله د غشى لينده
راکاږم او د اِفرائيم نه به يې لکه د غشو ډک کړم. زۀ به ستا
زامن، اے صيونه، د يونان د زامنو خلاف راپاروم، او تا نه به
د جنګيالى تُوره جوړه کړم. ۱۴ بيا مالِک خُدائ به د هغوئ
دپاسه راښکاره شى، د هغۀ غشى به لکه د برېښنا په شان
ځليږى. مالِک خُدائ ربُ الافواج به بيګل وغږوى، هغه به د
جنوب طرف طوفان کښې راشى. ۱۵ او مالِک خُدائ ربُ
الافواج به د هغوئ حِفاظت کوى، هغوئ به دشمنان تباه کړى
او په هغوئ به د ليندو کاڼو سره غالب شى. هغوئ به د
شرابيانو په شان شور کوى، هغوئ به لکه د هغه جام په شان
ډک وى چې د قربانګاه په ګوټونو د وينې شيندلو دپاره
استعماليږى. ۱۶ مالِک خُدائ د هغوئ خُدائ پاک به هغوئ
په هغه ورځ د خپلو خلقو د شپونکى په توګه بچ کړى. هغوئ

په د هغهٔ په مُلک کښې لکه د تاج د قیمتی کاڼو په شان ځلیږی. ۱۷ هغوئ به ښومره ښکلې او ښائسته وی. غله به ځوانان سرِی، او نوی مے به ځوانې ښځې ښربه کړی.

مالِک خُدائ به د یهوداه حفاظت وکړی

۱۰ ۱ مالِک خُدائ ته په سپرلی کښې د باران دپاره سوال وکړئ. ځکه چې دا مالِک خُدائ دے چې طوفانی وریځې رالیږی. هغه باران ورَوی او د هر چا دپاره په پټو کښې شنهٔ بوټی پیدا کوی. ۲ بُتان د فریب خبرې کوی، فالګر هغه رویا ګوری چې دروغ وی، هغوئ د خوبونو غلط تعبیر کوی، او هغوئ بےفائدې تسلی ورکوی. نو ځکه خلق د ورکو شوو ګډو په شان سرګردانه ګرځی. په هغوئ ځکه ظلم کیږی چې شپون یې نشته. ۳ ”زما غصه د شپونکو خلاف زیاته شوې ده، او زهٔ به حکمرانانو له سزا ورکړم، ځکه چې مالِک خُدائ به د خپلې رمې حفاظت کوی، د یهوداه د قوم، او هغوئ به لکه د جنګ د فخر آس جوړ کړی. ۴ د یهوداه نه به د ګوټ کاڼے، د خیمې موږے، د جنګ لینده جوړه شی، د هغې نه به هر یو حکمران راشی. ۵ هغوئ به یو ځائ لکه د طاقتورو خلقو په شان په جنګ کښې دشمنان د کوڅې په خټو کښې د پښو لاندې کړی. ځکه چې مالِک خُدائ د هغوئ سره دے، هغوئ به جنګ وکړی او د آسونو سوارهٔ به لاندې راوغورزوی. ۶ زهٔ به د یهوداه خلق تکړه کړم او د یوسف قوم به بچ کړم. زهٔ به هغوئ بیا آباد کړم ځکه چې زهٔ په هغوئ رحم کوم. هغوئ به داسې وی لکه چې کله ما هغوئ نهٔ وی رد کړی. ځکه چې زهٔ مالِک خُدائ د

هغوئ خُدائ پاک يم، او زۀ به د هغوئ دُعا ته جواب ورکوم.
۷ اِفرائيميان به لکه د جنګيالو په شان شى، او د هغوئ
زړونه به داسې خوشحاله وى لکه چې مے يې څښلې وى. د
هغوئ اولاد به دا وګورى او خوشحاله به وى، د هغوئ زړونه
به په مالِک خُدائ کښې خوشحاله وى. ۸ زۀ به هغوئ ته
شپيلے ووهم او يو ځائ ته به يې راغونډ کړم. يقيناً زۀ به
هغوئ آزاد کړم، هغوئ به بےشمېره کړم څنګه چې مخکښې
ؤو. ۹ اګر کۀ ما هغوئ په قومونو کښې خوارۀ وارۀ کړى
دى خو په لرې مُلکونو کښې به هغوئ ما ياد ساتى. هغوئ او
د هغوئ بچى به ژوندى پاتې شى، او واپس به راشى. ۱۰ زۀ
به هغوئ واپس راولم د مِصر نه او هغوئ به د اسور نه
راجمع کړم. زۀ به هغوئ راولم جِلعاد او لبنان ته، او هلته به
د هغوئ ټولو دپاره کافى ځايونه نۀ وى. ۱۱ هغوئ به د
مصيبت د سمندر نه تېر شى، چپې وهونکے سمندر به
خاموش شى، او د نيل درياب ژورې اوبۀ به اوچې شى. د
اسور غرور به راښکته شى، او د مِصر شاهى طاقت به ختم
شى. ۱۲ زۀ به هغوئ له په مالِک خُدائ کښې طاقت
ورکړم، او د هغۀ په نوم به هغوئ روان وى،“ مالِک خُدائ
فرمائى.

مالِک خُدائ به طاقتور مُلکونه رانسکور کړى

۱۱ ۱ خپلې دروازې کولاو کړه، اے لبنانه، چې اور ستا
د دِيار ونې وسوزوى. ۲ فرياد وکړه، اے د نختر ونې، ځکه
چې د دِيار ونې راغورزيدلې دى، هغه د شان او شوکت والا
ونې تباه شوې دى. فرياد وکړئ، اے د بسن د څېړو ونو، ګڼ

ځنګلونه هم ختم شول. ۳ د قوم شپونکو فرياد ته غوږ ونيسئ، د هغوئ د څرن شنهٔ ځايونه تباه شول. د زمرو غړمبار ته غوږ ونيسئ، د اُردن ګڼ ځنګلونه تباه شول.

دوه شپونکی

۴ مالِک خُدائ زما خُدائ پاک دا فرمائی، "هغه ګډې وڅروه چې د حلالې دپاره نښه شوې دی. ۵ د دې اخستونکی دا حلالې کړی او سزا ورته مِلاو نهٔ شی. چې څوک يې خرڅوی هغوئ وائی، د مالِک خُدائ ثناء صِفت دې وی، مونږ مالداره شُو. د دې خپل شپونکی په دې رحم نهٔ کوی. ۶ نو زهٔ به هم نور د دې مُلک په خلقو رحم ونهٔ کړم،" مالِک خُدائ فرمائی. "زهٔ به هر يو خپل ګاونډی ته او خپل بادشاه ته حواله کړم. هغوئ به په مُلک ظلم وکړی، او زهٔ به دوئ د هغوئ د لاسونو نه بچ نهٔ کړم." ۷ نو ما د هغه ګډو شپونتوب وکړو چې د حلالولو دپاره نښه کړے شوی دی، په خاص طور مظلومې ګډې. بيا ما دوه چوکې واخستې چې يوه "فضل" او بله "اتفاق" بلل کېده، او ما پرې د ګډو شپونتوب وکړو. ۸ په يوه مياشت کښې ما د قوم د درې شپونکو نه ځان خلاص کړو. خو ګډو ما نه نفرت وکړو، او زهٔ د هغوئ نه تنګ شوم ۹ او ومې وئيل، "زهٔ به نور ستاسو شپون نهٔ يم. پرېږدئ چې کومې مرى هغه دې مړې شی، او چې کومې تباه کيږی هغه دې تباه شی. پرېږدئ چې کومې پاتې شی هغه دې د يو بل غوښې وخوری." ۱۰ بيا ما خپله امسا واخستله چې نوم يې "فضل" وو او ماته مې کړه، او هغه لوظ مې مات کړو چې ما ټولو قومونو سره کړے وو. ۱۱ دا هم په هغه ورځ مات شو. او د ګډو

سوداګرو چا چې ما ته کتل پوهه شول چې دا د مالِک خُدائ
کلام دے. ۱۲ ما هغوئ ته ووئيل، ”کۀ تاسو سوچ کوئ چې
دا ښۀ دی، ما ته خپله مزدوری راکړئ، خو کۀ ښۀ نۀ وی، نو
ځان سره يې کړئ.“ نو هغوئ ما له دېرش د سپينو زرو
سيکې مزدوری راکړه. ۱۳ او مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل،
”دا په خزانه کښې ورغورزوه.“ دا اوچت قيمت دے کوم
قيمت چې هغوئ زما ولګولو، بيا ما دا دېرش د سپينو زرو
سيکې واخستلې او د مالِک خُدائ د کور په خزانه کښې مې
وروغورزولې. ۱۴ بيا ما خپله دويمه امسا ماته کړه چې نوم
يې ”اتفاقی“ وو، او د يهوداه او د اِسرائيل په مينځ کښې
وروروَلی مې ماته کړه. ۱۵ بيا مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل،
”د کم عقل شپون سامان يو ځل بيا راواخله. ۱۶ ځکه چې
زۀ يو شپون راولم په دې مُلک چې هغه به د ورک شوو پرواه
نۀ کوی، يا به خوارۀ شوی نۀ لټوی، يا به زخمی شوو له شفا
نۀ ورکوی، نۀ به صحتمندو له خوراک ورکوی، خو هغه به د
څُرب ګډانو غوښه خوری او د دوئ سومونه به وشلوی. ۱۷
افسوس دې په بېکاره شپون وی، چې رمه پرېږدی. تُوره دې
د هغۀ لاس او د هغۀ ښۍ سترګه ووهی. د هغۀ لاس دې مکمل
اوچ شی، او د هغۀ ښۍ سترګه دې بلکل ړنده شی.“

د يروشلم دشمنان به تباه شی

۱۲ ۱ د بنی اِسرائيلو په حقله دا د مالِک خُدائ پيغام
دے. د هغه مالِک خُدائ، چا چې آسمانونه خوارۀ کړی دی،
چا چې د زمکې بنيادونه اېښی دی، او چا چې بنی آدم له ساه
ورکړې ده، هغه فرمائی، ۲ ”زۀ به يروشلم نه د شرابو پياله

جوړه کړم چې ګېرچاپېره قومونه يې په ښنبلو سره سرګردانه
شى، کله چې هغوئ خپل فوجيان د يهوداه او يروشلم
محاصره کولو دپاره رالېږى. ٣ په هغه ورځ، کله چې د
زمکې ټول قومونه د دې خلاف يو ځائ شى، زۀ به د يروشلم
نه د ټولو قومونو دپاره يو نۀ خوځېدونکے کاڼے جوړ کړم.
هر هغه څوک چې د دې د لرې کولو کوشش کوى هغوئ به
خپل ځانونه زخمى کړى. ٤ په هغه ورځ به زۀ هر آس اوتر
کړم او د دې سوارۀ به ليونى کړم،" مالِک خُدائ فرمائى. "زۀ
به د يهوداه په قوم باندې نظر ساتم. خو زۀ به د دوئ د
دشمنانو ټول آسونه ړاندۀ کړم. ٥ بيا د يهوداه حکمرانان به
په خپلو زړونو کښې وائى، د يروشلم خلق مضبوط دى، ځکه
چې مالِک خُدائ ربُ الافواج د هغوئ خُدائ پاک دے. ٦
په هغه ورځ به زۀ د يهوداه حکمرانان لکه د لرګو اور، لکه
لمبه وهونکى مشعل چې د غنمو د ګېډئ په مينځ کښې وى
جوړ کړم. دا به ښى او ګس طرف ته ګېرچاپېره ټول خلق
وسوزوى، خو يروشلم به په خپل ځائ روغ رمټ پاتې شى.
٧ مالِک خُدائ به د يروشلم نه وړاندې نورو يهوديانو ته
کاميابى ورکړى، تر دې چې د يروشلم خلقو او د داؤد شاهى
خاندان ته د يهوداه نه زيات عزت مِلاو نۀ شى. ٨ په هغه
ورځ به مالِک خُدائ هغه خلق بچ کړى څوک چې په يروشلم
کښې اوسيږى، نو په هغوئ کښې به د ټولو نه کمزورى د
داؤد هومره طاقتور وى، او د داؤد اولاد به داسې وى لکه چې
خُدائ پاک او لکه چې د مالِک خُدائ يوه فرښته په خپله د
هغوئ نه وړاندې روانه وى. ٩ په هغه ورځ به زۀ د هغه ټولو
قومونو تباه کول شروع کړم کوم چې په يروشلم حمله کوى.

ماتم د هغهٔ دپاره څوک چې دوئ وځیرلو

١٠ زهٔ به د داؤد په اولاد او څوک چې په یروشلم کښې اوسیږی د فضل او دُعا روح نازل کړم. هغوئ به ما ته ګوری، هغه چا ته چې دوئ په نېزه وهلے دے، او هغوئ به د هغهٔ دپاره داسې ماتم وکړی لکه چې څوک په خپل ایکې یو ماشوم ماتم کوی، او ډېر سخت به خفه شی لکه د چا چې اولنے زوئ مړ شوے وی. ١١ په هغه ورځ به په یروشلم کښې لوئ ویر وی، داسې لکه د هددرمون ویر چې د مِجدو په مېدان کښې وو. ١٢ ټول مُلک به ماتم کوی، هره یوه قبیله به په خپله د خپلو ښځو نه جُدا یعنې، د داؤد د خاندان قبیله به خپلو ښځو نه جُدا، د ناتن قبیله به خپلو ښځو نه جُدا، ١٣ د لیوی قبیلې به د خپلو ښځو نه جُدا، د سِمعی قبیله به خپلو ښځو نه جُدا، ١٤ او هره پاتې شوې قبیله به ځان ځان له ماتم کوی او د دوئ ښځې به هم ځانله ماتم کوی.“

د ګناه نه پاکېدل

١٣

١ ”په هغه ورځ به چینه د داؤد د خاندان او د یروشلم اوسېدونکو دپاره کولاو شی چې دوئ د ګناه او ناپاکۍ نه پاک کړی. ٢ په هغه ورځ به زهٔ د بُتانو نومونه د مُلک نه ختم کړم، هغوئ به نور نهٔ یادیږی،“ مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی. ”زهٔ به دروغژن پېغمبران او ناپاکه روحونه دواړه د مُلک نه ختم کړم. ٣ او کهٔ اوس هم څوک پېشګوئې کوی، د هغهٔ پلار او مور، چا نه چې هغه پېدا دے، به هغهٔ ته وائی، تهٔ به ضرور مړ شې، ځکه چې تا د مالِک

خُدائ په نوم دروغ ووئيل. کله چې هغه پېشګوئي کوی د هغهٔ
خپل پلار مور به يې وخيری. ۴ په هغه ورځ به پېغمبران په
پېشګوئي کولو او په رويا بيانولو شرمېږی. د پېغمبرانو په ببره
چُوغه اچولو به څوک هم نۀ دوکه کوی. ۵ هغه به وائی، زۀ
پېغمبر نۀ يم. زۀ زميندار يم، زمکه د ځوانئ نه زما روزګار
دے. ۶ کۀ څوک ترې نه تپوس وکړی، دا زخمونه ستا په
بدن باندې د څۀ دی؟ هغه به جواب ورکړی، دا زخمونه په ما
باندې زما د ملګری کور کښې لګېدلی دی.

شپونکے ووژلے شو، او ګډې خورې ورې شوې

۷ اے تُورې، زما د شپونکی خلاف راپاڅه، د هغه سړی
خلاف چې زما ملګرے دے.“ مالِک خُدائ ربُ الافواج
فرمائی. ”زۀ به شپون ووهم، او ګډې به يې خورې ورې شی،
او زۀ به خپل لاس د هغوئ خلاف اوړد کړم چې واړۀ دی.
۸ په ټول مُلک کښې،“ مالِک خُدائ فرمائی، ”په دريو کښې
به دوه مړۀ او تباه شی، دريو کښې به يو پاتې شی. ۹ دا
دريمه برخه به زۀ اور کښې واچوم، زۀ به دوئ لکه د سپينو
زرو په شان صفا کړم او لکه د سرو زرو به يې وآزمائيم.
هغوئ به زما په نوم آواز وکړی او زۀ به هغوئ له جواب
ورکړم، او زۀ به ووايم چې، دوئ زما خلق دی، او هغوئ به
وائی، مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک دے.“

د مالِک خُدائ راتلل او بادشاهی کول

۱۴ ۱ ګورئ، د مالِک خُدائ ورځ راروانه ده چې
ستاسو مال به بلکل ستاسو په وړاندې لوټ کړے شی. ۲

زهٔ به ټول قومونه راغونډ کړم چې د یروشلم خلاف جنګ
وکړی، ښار به محاصره شی، کورونه به لوټ شی او ښځې
به په زور بې‌عزته شی. نیم ښار به جلاوطن شی، خو نور پاتې
خلق به د ښار نه بونهٔ تلے شی. ۳ بیا به مالِک خُدائ لاړ
شی او د هغه قومونو خلاف به داسې جنګ وکړی، لکه څنګه
چې هغهٔ پخوا جنګ کړے وو. ۴ په هغه ورځ به د هغهٔ
پښې د زیتُونو په غر د یروشلم مشرق طرف ته ودریږی. او د
زیتُونو غر به د مشرق نه تر مغرب پورې په مینځ نیم شی، یوه
لویه وادی به جوړه شی، دا غر به نیم د شمال طرف ته او نیم
د جنوب طرف ته وښوییږی. ۵ بیا به تاسو زما د غرهٔ په
وادئ کښې وتښتئ، ځکه دا به تر آضل پورې رسیدلې وی.
تاسو به داسې وتښتئ لکه څنګه چې تاسو د یهوداه د بادشاه
عُزیاه په ورځو کښې د زلزلې نه وتښتیدلئ. بیا مالِک خُدائ
زما خُدائ پاک به راشی، او ټولې پاکې فرښتې به هغهٔ سره
راشی. ۶ په هغه ورځ به نهٔ رڼا او نهٔ یخ او نهٔ کنګل وی.
۷ دا به یو بې‌مثاله ورځ وی، نهٔ به ورځ وی نهٔ به شپه وی،
مالِک خُدائ ته به د دې پته وی. د ماښام په وخت کښې به
هم رڼا وی. ۸ په هغه ورځ به د ژوند اوبهٔ د یروشلم نه
بهیږی، نیمې به د مشرق سمندر ته او نیمې به د مغرب
سمندر ته، په ګرمئ او یخنئ کښې بهیږی. ۹ مالِک خُدائ
به په ټوله زمکه بادشاه وی، په هغه ورځ به صرف یو مالِک
خُدائ وی، او صرف د هغهٔ نوم به وی. ۱۰ ټول مُلک، د
جبع نه تر رِمون پورې، د یروشلم جنوب طرف ته، به لکه د
عرابه د وادئ په شان شی. خو یروشلم به بیا اوچت شی او
په خپل ځائ به ودریږی، د بنیامین د دروازې نه تر د زړې
دروازې پورې، د ګوټ دروازې پورې، او د حنن‌ایل د برج نه

تر د شاهی انګورو د لنګرو پورې. ۱۱ دا به بیا آباد شی، دا
به بیا هیڅکله هم تباه نۀ شی. یروشلم به محفوظ وی. ۱۲ دا
هغه وبا ده چې مالِک خُدائ به په دې هغه خلق مړۀ کړی چا
چې د یروشلم خلاف جنګ کړے وو. د هغوئ غوښې به
سخا شی چې لا دوئ په خپلو پښو ولاړ وی، د دوئ سترګې
به په خپل ځائ سخا شی، او د دوئ ژبې به د دوئ په خُلو
کښې سخا شی. ۱۳ په هغه ورځ به مالِک خُدائ خلق په
لوئ درد اخته کړی. هر سړے به د بل لاس راونیسی، او
هغوئ به په یو بل حمله وکړی. ۱۴ تر دې چې یهوداه او
یروشلم به په خپلو کښې جنګ کوی. د ګېرچاپېره ټولو
قومونو دولت به راغونډ کړے شی، چې په کښې به په لوئ
مِقدار سرۀ زر او سپین زر او جامې وی. ۱۵ هم دغه شان
به په آسونو او قچرو، اوښانو، خرونو او چې څومره څناور
په هغه ځائ کښې دی افت نازل شی. ۱۶ بیا به د ټولو
قومونو پاتې ژوندی کسان چا چې په یروشلم حمله کړې وه
کال په کال د بادشاه، مالِک خُدائ ربُ الافواج عبادت ته
هلته ځی، او د جونګړو اختر به کوی. ۱۷ خو کۀ هر قوم
یروشلم ته د تلو او د بادشاه مالِک خُدائ ربُ الافواج د
عبادت نه اِنکار وکړی، نو په هغوئ به باران نۀ کیږی. ۱۸
کۀ مِصریان هلته لاړ نۀ شی او خپل ځانونه هلته حاضر نۀ
کړی، نو په هغوئ به باران نۀ کیږی. مالِک خُدائ به په هغوئ
هغه وبا نازله کړی چې مالِک خُدائ یې په هغه قومونو
رالیږی څوک چې د جونګړو اختر لمانځلو له نۀ ځی. ۱۹ دا
به د مِصر او د هغه ټولو قومونو سزا وی چې څوک د
جونګړو اختر لمانځلو له نۀ ځی. ۲۰ په هغه ورځ به د آسونو
په ګونګرو باندې هم لیکلی وی "مالِک خُدائ ته مقدس کړے

شوی“ او د پخلی دېگونه د مالِک خُدائ په کور کښې به لکه د
هغه مقدسو لوښو په شان وی چې د قربانګاه په وړاندې دی.
٢١ هر یو لوښے به په یروشلم او یهوداه کښې مالِک خُدائ
ربُ الافواج ته مقدس وی. او هغوئ ټول چې قربانئ کولو له
راغلی دی هغوئ به څۀ لوښی واخلی او په کښې به پخلی
کولے شی. او په هغه ورځ به د مالِک خُدائ ربُ الافواج په
کور کښې یو کنعانی سوداګر هم پاتې نۀ شی.